

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részéreHelyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdésére, **írásbeli kérdést** kívánok benyújtani **Balog Zoltán** Emberi Erőforrások Minisztériumot vezető Miniszter Úrhoz

„Huzatos a kormányablak 2. avagy a közgyógyellátás útvesztői!”

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Köszönöm az előző kérdésemre adott válaszát. Úgy érzem, nem tekinti kellően fontosnak az általam jelzett problémát és az ügyfél érdeke szerinti eljárással védekezik. Holott miért szolgálná az ügyfél érdekeit, hogy hetekig nem jut támogatáshoz? Miért jó az, hogy ha valaki bemegy egy hivatalba egy támogatásért, ahol elmondják neki, hogy nem lesz jogosult az ellátás, adott típusúra, akkor is végig kell küzdenie magát azon a procedúrán?

Az nagyon jó, hogy több helyen is benyújtható a kérelem, de ettől még a hozzáféréssel időben továbbra is gondok vannak, ha minden egyes lépcsőfokon át kell esni, akkor is, ha egyértelműen az „út”. Pedig egy rászoruló beteg embernek minden egyes nap fokozottabban számít, amikor ellátás nélkül marad!

Mindezek miatt ismét kérdezem Miniszter Úrtól:

Mikor teszik valóban gyorsabbá és egyszerűbbé a hivatali eljárásokat a rokkant és beteg emberek számára is?

A közgyógyellátásra jogosultakról nehéz friss és részletes adatokat találni. (Megjegyzem, hogy a „friss” statisztikai adatok elérhetetlensége és lemaradása semelyik más ágazatnál nem ilyen mértékű mint a szociális ágazatnál.) Azt az állításomat, miszerint „*alanyi jogon pedig eleve jóval kevesebben jogosultak a rokkantak közül közgyógyellátásra, mint 2012 előtt*” a hozzám érkezett információk alapján írtam. A KSH kiadványaiból nem látni, hogy a jogosultak mekkora része rokkant, a belső megoszlásukról semmit nem találni, ahogy részletes bontást sem arról, hogy ki milyen módon „alanyi közgyógyos”. Egy áprilisi KSH kiadvány szerint is mindössze annyit tudunk, hogy 2012. december 31-én alanyi jogon, méltányossági vagy normatív alapon összesen (!) mintegy 354 ezer ember rendelkezett közgyógyellátásra jogosító igazolvánnyal.

Feltételezem, a tárcának naprakész adatai vannak, hiszen a döntések előkészítésénél (például a költségvetés tervezésénél) fontos szerepe van annak, hogy a jogalkotók releváns információkkal rendelkezzenek az adott támogatásokról.

Annak érdekében pedig, hogy világosan lássuk, hogy milyen adatokról van szó, kérem, hogy adja meg:

Hány fő volt jogosult közgyógyellátásra 2010 és 2014 közötti években, ezen belül miként alakult a különböző típusú ellátottak száma? Miként változott az alanyi jogosultak összetétele? Mekkora kiadást jelentett mindez a költségvetésnek illetve az önkormányzatoknak? Mindezek miként alakultak a különböző megyékben? Kérem, hogy minél részletesebben adja meg az adatokat!

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2014. július

Korózs Lajos

országgyűlési képviselő

(MSZP)